

El CER l'Escala, més de vint-i-cinc anys a l'esglaó més alt

L'equip empordanès de tennis de taula ha superat el mig segle i és més viu que mai

La primavera de 1992 l'Escala va ser testimoni de com un esport minoritari com el tennis de taula aconseguia l'ascens històric a la màxima categoria. I curiosament, dues setmanes després, el palista de casa, David González, va ser un dels portadors de la flama olímpica quan va passar per Empúries, amb motiu dels Jocs Olímpics de Barcelona.

Text > **IVAN GARCIA**, periodista

Ningú hauria imaginat que gairebé tres dècades després, el cognom González continuaria defensant la samarreta del CER l'Escala a l'elit. I és que tot va començar justament amb l'escalenc David González, que, amb disset anys, va tocar el cim d'aquest esport amb els seus companys d'equip, Michael Adodo, Josep Manel Maillo i Pere Riembau. Una temporada perfecta i una fase d'ascens per emmarcar. «Era il·lusionant que un jugador de casa ascendís a la màxima categoria. Recordo que al balcó de l'ajuntament es va fer un fart de plorar», recorda Mercè Rueda, que formava part de la Junta Directiva d'aquell curs. L'última campanya en la qual va competir va ser la de 1997-1998. Vint-i-dos cursos després, és el seu fill qui li ha agafat el relleu i juntament amb Norbert Tauler ha jugat en totes les categories del club, fins que ha arribat a l'elit. De fet, ja és el quart exercici que militen en el nivell màxim. González i Tauler han aconseguit nombrosos èxits en els campionats de Catalunya i d'Espanya que ningú més ha assolit.

El fill del mític David González és un gran coneixedor de la fita que va

obtenir el seu pare la històrica primavera de 1992 a Almeria, escenari on l'equip escalenc va guanyar tots els partits de la fase d'ascens amb una actuació estel·lar del nigerià Adodo, una persona d'una gran simpatia, que es podia menjar una paella per a quatre ell tot sol. Al club se li va presentar l'oportunitat de fitxar-lo i no ho van dubtar. Amb la seva incorporació, Ramon Junyent ja no va jugar cap altre partit.

L'ascens va ajudar a situar l'Escala, que llavors tenia uns cinc mil habitants, al mapa, ja que a partir de llavors els jugadors portaven el nom de la població a les millors pistes d'Espanya. El club, però, va iniciar la seva activitat el 1966, gràcies a la implicació d'un grup de setze persones, i més endavant van agafar protagonisme

Quim Ballesta i Fèlix Guanter. Tots han estat peces clau perquè el club continuï creixent.

L'Escala no n'és conscient

Segurament cap altre esport col·lectiu de la vila no podrà aconseguir una fita similar a la que va aconseguir el tennis de taula aleshores. Va significar molt per a un poble petit de l'Alt Empordà, però Fèlix Guanter, que en va ser el delegat la temporada de l'ascens, considera que «no som prou conscients del que es va assolir el 30 i el 31 de maig de 1992». És un esport minoritari i costa que la gent s'acosti a veure un partit, que de mitjana té una durada de cent cinquanta minuts. L'equip ha perdut la categoria dues vegades, però la va recuperar ràpidament l'any 2010 a l'Escala, i el 2015 a Saragossa. El pri-

El club escalenc disposa d'un dels pressupostos més modestos, una xifra que frega els cinquanta mil euros. Aquesta quantitat serveix per pagar els jugadors, els desplaçaments, els àrbitres i el material.

>> Iker González defensant la samarreta del CER l'Escala. (Foto: CER L'ESCALA)

mer ascens, moment en què l'entitat tenia Joaquim Ballesta de president, va ser el més celebrat. Molta gent a la plaça, amb una pancarta, parlaments des del balcó de l'ajuntament i seguidament una cercavila pel poble en un dia marcat per la pluja.

Aquest curs 2022-2023 és el vint-i-setè que l'equip es baralla amb els millors equips de l'Estat espanyol. De fet, aquesta temporada ha quedat sisè i s'ha classificat per competir a Europa, cosa que no passava des del 2016. Els anxovers són un dels clubs històrics de la Superdivisió Masculina i sempre han estat el millor club de les comarques gironines. David González, que ara n'és delegat, confessa que «no hi ha hagut cap altre equip gironí que hagi aconseguit els èxits que ha assolit l'Escala, que encara es manté al màxim nivell amb el Borges, l'altre representant català de la Lliga».

El palmarès del CER l'Escala és ampli. Destaquen la segona posició a la Copa del Rei que van obtenir a Granada el febrer del 2020; tres campionats de Divisió d'Honor; dos campionats nacionals, tant de Primera com de Segona Nacional, i els tres campionats absoluts en territori català. També ha estat el millor en diversos campionats nacionals en les categories benjamí, aleví, juvenil i sub-23. En total, cin-

quanta-sis títols individuals i dobles en diferents campionats. Cal destacar que Iker González és l'actual campió de Catalunya en la categoria sub-21, i que Joan Sues es va proclamar campió d'Espanya en la modalitat de més grans de seixanta-cinc anys el juliol passat a Cartagena.

Actualment, al club hi ha cinquanta esportistes agrupats en cinc equips, tots masculins. «Precisament per això, enguany s'ha creat un organigrama nou amb sis àrees diferents, que ajuden a fer que el pes no recaigui tot en la mateixa persona», explica David González, que precisament en portava el timó en solitari.

El preu de jugar a l'elit

El club escalenc disposa d'un dels pressupostos més modestos, una xifra que frega els cinquanta mil euros. Aquesta quantitat serveix per pagar els jugadors, els desplaçaments, els àrbitres i el material, però cada estiu el club sorprèn amb els fitxatges in-

ternacionals, gairebé una obligació per mantenir-se en el nivell alt de la Superdivisió. Són uns palistes que poden venir tranquil·lament de la Xina, de Rússia, de l'Índia o fins i tot d'Egipte. En són exemples Alexei Mourzou, Atila Namesztovszki, Mohamed Elbially o el mateix Chih-Wei Yeh. Entre els jugadors catalans que han jugat amb l'equip escalenc podríem destacar Jordi Piella, Marc Duran, Dani Torres, Ferran Brugada, Marc Clotet i Joan Masip.

Pel que fa a l'arbitratge, anualment té un cost aproximat d'uns set-cents cinquanta euros, i les pales poden arribar fàcilment a dos-cents. El preu de la taula en què juguen oscil·la entre vuit-cents i nou-cents euros. Tot i aquestes despeses, el club no cobra entrada quan el públic s'acosta fins a la sala polivalent. Les seves fonts de finançament són l'entitat del CER l'Escala (que inclou altres seccions), la Diputació de Girona, l'Ajuntament i diverses empreses del municipi.

Fitxa tècnica

Any de fundació: 1966

Temporades a la Superdivisió: 27

Esportistes destacats: David i Iker González

Pressupost: 50.000 euros